

PŘÍBĚH

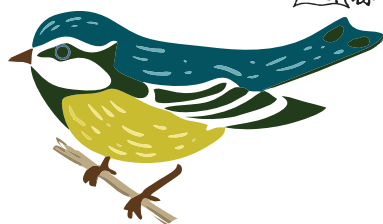
O LIŠCE A CHYTRÉ SÝKORCE

Jednou se liška nedařilo a dlouho nic nejedla, a tak úplně vyhladovělá přišla k stromu, na kterém měla hnízdo sýkorka. „Dej mi svá sýkorčata!“ zavolala liška: „Jinak ten strom porazím a sežeru i tebe!“ Sýkorka se polekala, krve by se v ní jeden nedoře-zal, konečně se vzpamatovala a řekla: „Milá liško, nechej moje sýkorčata žít, jsou tak maličká, že jimi hlad stejně nezaženeš. Pojd' se mnou, já ti obstarám pořádné jídlo!“ „Nu, uvidíme.“ řekla liška.

Sýkorka letěla k silnici a liška ji zpovzdálí následovala. Seděly tam dvě ženy a měly vedle sebe koše plné pečiva. Sýkorka přiletěla poblíž a začala poskakovat sem a tam, jakoby by měla zlomené křídlo. Tu si ženy řekly, že sýkorku chytí a udělají radost dětem. Tak vstaly a pospíchaly za ní, aby ji polapily, ale sýkorka jim stále unikala. Zatímco se za ní honily, připlížila se liška ke košům a sežrala vše, co bylo uvnitř. Když sýkorka uviděla, že má už dost, zvedla se do výšky a uletěla do hnízda. Vesničanky protáhly obličej, a když našly koše převrácené a prázdné, tu se na sebe pro tu pošetilost velmi rozhněvaly.

Ale liška nelenila, šla k sýkorčímu stromu a volala: „Hoho! Ještě nejsi volná, obstaraj mi taky něco k pití!“ „Následuj mne.“ pravila sýkorka a zase letěla na silnici. Jel tudy zrovna forman s vozem naloženým sudy s vínem. Sýkorka si na jeden z nich sedla a začala do něj klovat. Forman se po ní

pohádka

ohnal bičem, ale ona uskočila a pak znovu usedla a klovala a klovala. Forman se velmi rozzlobil, popadnul sekeru a rozehnal se po sýkorce, aby ji zabil, ale ta zase uletěla a on rozbil sud a to skvělé víno teklo proudem po silnici. A liška se napila dosyta.

Už jsi konečně spokojená?“ zeptala se sýkorka.

Hoho! Ještě ne!“ řekla liška: „Tedy se chci trochu zasmát!“

„Tak mne následuj!“ řekla sýkorka a zaletěla na mlat, kde se za ní liška připlížila a vylezla si na bidýlko. Mlátili tam obilí dva maďarští mlatci, jeden mladý a jeden starý, ten měl hlavu holou jako koleno. A sýkorka si mu na ni sedla, marně se po ní oháněl, vždy uletěla, a když zase začal s mlácením, sedla si mu znovu na pleš. Tu se starý velmi pohněval a zavolal na svého kamaráda: „Úset Pista!“ (Zabij ji, Stefane!) Ten druhý se tedy rozehnal po sýkorce cepem, ale ona ulétla a trefil starého, až to zadunělo a on se skácel k zemi. Tomu se liška smála, že se za břicho popadala, ale nahoře na bidýlku se neudržela a svalila se rovnou na mlat. Dole jí čiperný Stefan cepem vyklepal kožich tak, že ji smích přešel. Byla ráda, že vyvázla holým životem.

Chytrá sýkorka se zatím spokojeně vrátila do hnízda k sýkorčatům.

WEB: www.oceti.cz/sihhasapa/
vyšlo: 22. 1. 2025

Ilustrace: Testérka fotky: Canon G7X
e-mail: sihhasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

442

SIHÁČEK

leden 2025

Jak to zvládáme

CO SE STALO

8. 1. — jemně přšelo, teploty okolo 5-ti stupňů. Většinu schůzky jsme byli v klubovně.

Nejprve jsme se přivítali v novém roce. Ti kteří byli na vánoční schůzce, si odepnuli ze stromečku své lístečky obsahující přání. Ukázalo se, že téměř všechna přání se splnila. Potom se k dárkům vyjádřili ostatní.

Pak jsme četli zprávu o další cestě, tentokrát jsme cestovali do budoucnosti, jak asi bude vypadat Moldánkovská škola za 100 let. Cestovatelem byl Damián.

Když jsme se vrátili do klubovny, bylo tady už muzeum. Pán co nás přivítal řekl, že dělali vše proto, aby vypadala škola stejně jako když do ni chodili žáci. Zrovna dnes tady pořádali pro návštěvníky »turnaj ve hře MAGNETIC«, a tak jsme si prohlédli změny a turnaj si zahráli. Po vyhlášení výsledků jsme se vrátili zpět do našeho času. Cestovatelem byl vítěz turnaje — Petr.

Po návratu do klubovny jsme vyhlásili výsledky minulého pololetí. Rozdali jsme šušně za měsíc prosinec, a »nové číslo« oddílového časopisu.

Jelikož bude Uzlařská regata, vyzkoušeli jsme kdo (a jak) si zapamatoval vázání jednotlivých uzlů. Kuba se pokusil o oddílovou cenu »šátek« a byl úspěšný — gratulujeme.

15. 1. — padla tu a tam vločka, teplota pár stupňů na nulou. Byli jsme venku i v klubovně.

Na začátku jsme si přečetli zprávu která nás nasměrovala do doby Piktů. Po přesunu, který zprostředkoval Dominik, jsme si zahráli honičku mezi kameny. Využili jsme to, že napadl sníh a honička probíhala v cestičkách podle eskymáckých pravidel.

Když jsme se vrátili do klubovny, začali jsme se sušením a potom se usadili kolem stolu a vázali jsme uzly o bonbóny.

Protože je v sobotu Regata, následně si ti šikovnější vyzkoušeli vázání šest uzlů podle pravidel Regaty. Zvláště Vašek prokázal velké zlepšení.

V poslední části jsme si vyzkoušeli kouzlo odstředivé síly. Věnovali jsme se točení myšokuliček v kruhové pomůcce. Zpočátku bylo cílem »jen« roztočit, ale potom i změnit svislou pozici na vodorovnou a zpět. Zkušenost je zásadní, odstředivá síla totiž funguje spolehlivě.

Před rozchodem jsme si rozdali »požvánku na sobotu« a Kuba ještě potvrdil zisk šátku. No a pak už jen sbalit a tajícím sněhem k domovům...

